

ΜΕ ΛΕΝΕ ΜΑΡΙΑ. 25 ΧΡΟΝΩΝ. 48 ΚΙΛΑ.
 ΥΨΟΣ 1.60. ΚΛΕΒΩ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ
 ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ
 ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΜΟΥ. ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ
 ΠΑ ΠΛΑΚΑ ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΠΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ
 ΛΕΦΤΑ. ΣΤΗ ΔΕΞΙΑ ΜΟΥ ΤΣΕΠΗ ΕΧΩ ΕΝΑ
 ΣΕΤ ΣΥΡΑΦΑΚΙΑ. ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΑ
 ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΟΤΡΑΒΙΕΡΑ.

ΜΕ ΛΕΝΕ ΜΗΤΣΟ. 25 ΧΡΟΝΩΝ. 85 ΚΙΛΑ. ΥΨΟΣ
 1.85. ΦΥΛΑΩ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ ΑΠΟ ΤΑ 21
 ΜΟΥ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΣΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ. ΤΟ ΚΑΜΩ
 ΠΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ, ΠΑΤΙ ΔΕΝ ΠΕΤΥΧΑ ΣΤΙΣ
 ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ. ΠΑΤΙ
 ΠΑΝΤΑ ΕΚΟΒΕ ΤΟ ΜΑΤΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΧΩ ΒΑΡΥ
 ΧΕΡΙ. ΕΧΩ 2ΜΕ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ. ΣΤΟ ΠΙΕΤΟ ΕΧΩ
 ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

ΜΕ ΛΕΝΕ ΑΡΜΑΝΔΟ. 52 ΧΡΟΝΩΝ. 75 ΚΙΛΑ.
 ΥΨΟΣ 1.75. ΕΧΩ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ ΑΠΟ
 ΠΑΝΤΑ ΠΑΤΙ ΕΙΧΕ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ.
 ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΤΟ SHOP LIFTING ΘΑ
 ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑΖΑ. 15% ΠΑΡΑΤΑΜΩ ΦΡΑΓΚΑ
 ΕΔΩ ΤΟΥ ΤΑ ΛΕΜΕ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΠΑ ΤΗΝ
 ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΔΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ

στην ειρήνη

Νο 2
 Μάρτιος '05

ο εχθρός είναι εδώ

Την πενταετία 1990-1995, το ελληνικό κράτος σύναψε στρατηγική συμμαχία με το σερβικό με στόχο το διαμελισμό και την κατάκτηση της δημοκρατίας της μακεδονίας. Στα πλαίσια αυτής της συμμαχίας παρείχε άπλετη - αν και υπόγειη - υποστήριξη στη σερβική πολεμική μηχανή ενόσω αυτή αλώνιζε στο σφαγείο της Βοσνίας (200.000 νεκροί). Σήμερα υπάρχει ελληνικός στρατός στη Βοσνία.

Το 1994, πτέρυγες του ελληνικού κράτους οργάνωσαν την λεγόμενη "υπόθεση ΜΑΒΗ", μια προβοκατόρική παρακρατική επίθεση στο αλβανικό κράτος με στόχο να προκληθεί πόλεμος με την Αλβανία. Σήμερα υπάρχει ελληνικός στρατός στο Κόσοβο.

Μετά το 2001, και καθώς οι милитаристικοί κρατικοί βραχίονες έχουν μπει σε κίνηση διεθνώς, το ελληνικό κράτος περιμένει. Οι πάγιοι στόχοι του όπως επιδείχθηκαν κατά τα τελευταία 15 χρόνια παραμένουν ανοικτοί.

Ο στρατός του συνεχίζει να εξοπλίζεται. Και οι μελλοντικές του προοπτικές ανοίγονται ανθηρές. Σήμερα το ελληνικό κράτος διατηρεί στρατό στο Αφγανιστάν ως μέρος της συμμαχίας του με το αμερικανικό κράτος.

Και περιμένει τα "ανταλλάγματα" στο ζωτικό χώρο που του αναλογεί: τα Βαλκάνια.

Οι ελληνικές προοπτικές στην περιοχή ετοιμάζονται να ανθίσουν! Η μικρή αμερική των βαλκανίων κάνει τις συμμαχίες της και λαδώνει τα όπλα της!

Η σίγουρη συνέχεια είναι μία: Οι από κάτω των βαλκανίων θα είναι αυτοί που θα την πληρώσουν.

Κι η μόνη προοπτική από τη μεριά τους, δεν μπορεί παρά να είναι η συγκρότηση ενός συνειδητού εσωτερικού εχθρού.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

σάββατο 19 μαρτίου
 πλ. Αμερικής, 12:00πμ

συνέλευση ενάντια στην ειρήνη

αν ειρήνη είναι η επέλαση στα
 βαλκάνια των ελληνικών

BANKS

αν ειρήνη είναι τα
 παρκαρισμένα σε τρεις χώρες
 των βαλκανίων ελληνικά

TANKS

τότε τί στο διάολο είναι

ΠΟΛΕΜΟΣ

Η πρώτη σύνδεση του παικνιδιού με τον милитарισμό είναι ήδη ορατή στον τίτλο. Το πολεμικό παιχνίδι συμβάλλει στην εξοικείωση του παιδιού (πάντα σε συνάρτηση με ένα θετικό προδιατεθειμένο προς το милитарισμό περιβάλλον) με το θέμα του πολέμου, του στρατού, της μπάτσοκρατίας και των παρομοίων παρατρεχάμενων.

Τα παιδιά τραβάνε ήδη μεγάλο ζόρι να ανεχτούν την εξουσιαστική επιβολή των γονέων, του συγγενικού περιβάλλοντος, των δασκάλων κλπ, οπότε θα ήταν εξαιρετικά προβληματική η αναγνώριση της αντίστοιχης επιβολής (και της ανάγκης ύπαρξής της) των στρατόμπατσων. Το πολεμικό παιχνίδι διαμεσολαβεί καφειδίστικα και παίζει κι αυτό το ρόλο του στο να συμβιβάσει τα αρχικώς ασυμβίβαστα. Να προσθέσουμε ότι το πολεμικό παιχνίδι δεν συμβάλλει στην εξοικείωση μόνο, αλλά και στην επένδυση των милитарιστικών παραγόντων με λαμπρότητα, υπεροχή, γαμώ-και-δερνισμό, οπότε ο милитарισμός και οι αρχές του (πειθαρχία, υπακοή, εθνικιστικά ιδεώδη) γίνονται έννοιες προσίτες και ενίοτε επιθυμητές. Τα παιδιά αντί να αντιμετωπίζουν με απέχθεια το милитарιστικό κόνσепт, ως μια ακόμη άκαμπτη και καταπιεστική έξωθεν επιβολή, είναι απέναντί του αδιάφορα και πολλές φορές θετικά. Σ' αυτό δεν μπορεί παρά να έχει τη συμβολή του και το πολεμικό παιχνίδι.

Κι αν ακόμη ισχύει το αντίστροφο, δηλαδή τα παιδιά είναι ήδη προετοιμασμένα από το περιβάλλον τους (χωρίς ακόμη την ανάγκη συνδρομής του πολεμικού παικνιδιού) να δεχτούν την милитарιστική σύλληψη - αν δηλαδή ο μπάτσος είναι ήδη αρεστός ως εξουσιαστικό πρότυπο, ως κάποιος που ακόμη κι ο πατέρας του παιδιού, το κατ' εξοχήν εξουσιαστικό πρότυπο, φοβάται, και ως κάποιος χάρη στον οποίο με τον οποίο η μάνα του παιδιού αισθάνεται

ασφάλης - το πολεμικό παιχνίδι έρχεται να εντυπώσει στο παιδί τις σχέσεις αυτές, να τις κάνει απτές, και να βάλει το παιδί φανταστικά, για κάποιες στιγμές εξαιρετικής μαθησιακής αξίας (οι στιγμές που το παιδί "παίζει"), ως ενεργό υποκείμενο σε τέτοιες σχέσεις.

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΙ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ - το ζήτημα της εξοικείωσης

... "γενικά ο κύκλος εργασιών των ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφάλειας αυξάνει στις αναπτυσσόμενες χώρες ραγδαία, ενώ η αναλογία κρατικής και ιδιωτικής αστυνόμευσης ανατρέπεται υπέρ της τελευταίας"... Ελευθεροτυπία 4/06/2003

Ποιες είναι οι πολιτικές επιλογές που διαθέτουν οι κυβερνήσεις στα θέματα ασφαλείας και δημόσιας τάξης; Η παραδοσιακή πολιτική λογική ταυτίζει περίπου τις επιλογές αυτές με την δράση και τις δυνατότητες του κράτους, καθώς η δημόσια τάξη παραδοσιακά θεωρείται ως ένας από τους κλασικούς τομείς όπου κυριαρχεί η έννοια του δημόσιου αγαθού και του κρατικού μονοπωλίου. Η πραγματικότητα όμως, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί διεθνώς στα θέματα τάξης και ασφαλείας, είναι διαφορετική. Σήμερα, σε πάρα πολλές χώρες οι ιδιωτικές υπηρεσίες τάξης και ασφαλείας απασχολούν πολύ περισσότερο ανθρώπινο δυναμικό από τις δημόσιες υπηρεσίες. Στην Αμερική η αναλογία είναι 3 προς 1 (τρεις ιδιωτικοί αστυνομικοί προς έναν δημόσιο). Στον Καναδά, την Μ. Βρετανία και την Αυστραλία η αντίστοιχη αναλογία είναι 2 προς 1. Στην Ελλάδα σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, από το 1998 έως και σήμερα έχουν χορηγηθεί άδειες σε 877 εταιρείες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Το προσωπικό των εταιρειών αυτών αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς και σήμερα φτάνει στον αριθμό των 26.745 ατόμων (ανεπίσημα υπολογίζονται στους 35.000), δηλαδή ακριβώς τη μισή δύναμη της Ελληνικής Αστυνομίας και είμαστε ακόμη στην αρχή. Η χρησιμοποίηση 3.600 ιδιωτικών αστυνομικών στο σύστημα ασφαλείας των Ολυμπιακών Αγώνων δείχνει ότι οι σχέσεις μεταξύ ιδιωτικής και δημόσιας αστυνομίας δεν είναι ανταγωνιστικές αλλά ότι η ιδιωτική ασφάλεια καλύπτει πλέον την ολοένα μεγαλύτερη ζήτηση για ασφάλεια.

Και δεν είναι μόνο οι σκευυριτάδες, η αγορά ασφαλείας διαπερνά όλη την καθημερινότητα. Είναι η ραγδαία αύξηση, έως και 200% ετησίως μόνο στην Αθήνα, των κλειστών κυκλωμάτων παρακολούθησης. Είναι τα συστήματα ασφαλείας και παρακολούθησης του τριτογενή τομέα που δεν περιορίζονται μόνο περιμετρικά των εξωτερικών χώρων αλλά επεκτείνονται και μέσα στους χώρους όπου κινείται και εργάζεται το προσωπικό. Είναι τα υψηλής ασφαλείας σπίτια (smart home) στις μεγαλοαστικές περιοχές (πχ Διόνυσος) όπου ο πελάτης έχει την δυνατότητα ελέγχου και επιτήρησης του χώρου μέσω του υπολογιστή, του κινητού τηλεφώνου με δυνατότητα Internet πρόσβασης ή και του rocket PC. Είναι οι σκευυριτάδες στα πολυκαταστήματα για τους shoplifters, είναι οι πορτιέρηδες στις συναυλίες για τους τσαμπατζήδες, είναι οι σκευυριτάδες στα γήπεδα υποβοηθούμενοι από οργανωμένους για τον έλεγχο των ατίθασων, είναι οι κοινωνικές συμπεριφορές στο δρόμο, στην δουλειά, στην διασκέδαση που ζητούν όλο και περισσότερο το προϊόν ασφάλεια. Είναι οι αλλαγές στις κοινωνικές δομές που ευνόησαν την εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα στο project της ασφαλείας, είναι η αγορά που ανεξάρτητα από τις κεντρικές επιλογές του κράτους δημιουργεί ή επανακαθορίζει κοινωνικές δομές και συμπεριφορές και τις προχωρά ακόμα περισσότερο, είναι..., ...επικίνδυνο είναι, πολύ επικίνδυνο...

Εξοπλισμός του επανενεργημένου
στα αστυνομικά σταθμά της χώρας.

Οι σχέσεις μ.μ.ε. - милитарισμός κρατάνε καλά. Τα μήντια αν μη τι άλλο προπαγανδίζουν τη "στρατιωτικοποίηση". Όχι τώρα, αλλά πάντα. Στη σημερινή έκφραση του милитарισμού προβάλλουν τα σώματα ασφαλείας, όχι μόνο με την επίδειξη δύναμης (που πάντα γινόταν) αλλά και με νέους τρόπους. Τα μ.μ.ε. στην

τρέχουσα ειδησεογραφική επικαιρότητα των τελευταίων χρόνων παρουσιάζουν μια αλλαγή στις στρατιωτικές δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας... θες απ τη μία ο στρατός αλλάζει πρόσωπο... οι "καρβανάδες" γίνονται "επαγγελματίες οπλίτες", θες απ' την άλλη η αστυνομία αποκτά κοινωνικότητα... το "γουρούνιο" γίνονται "προστώτες της γειτονιάς", καθώς η "μόδα" της ιδιωτικής αστυνομίας (security) εξαπλώθηκε σε ανύποπτο χρόνο σε κάθε γωνιά της πόλης!

Ωστόσο η διαφήμιση καλά κρατεί. Τα μήντια μαζί με τους συνεργάτες τους (στρατός-αστυνομία κτλ) προσπαθούν να κοινωνικοποιήσουν τα σώματα ασφαλείας. Ότι δηλαδή ο επαγγελματίας οπλίτης δεν είναι κάνας άξεστος πολεμοχαρής ή στρατόκαβλος αλλά ένα νέο παιδί μ' όρεξη για δουλειά και για βόλεμα στο δημόσιο. Παρουσιάζουν το στρατό σαν μια απλή δουλειά στο δημόσιο, αγνοώντας το ρόλο του στρατού που ήταν, είναι και θα είναι μια καθαρά μηχανή καταστροφής. Την όλη κοινωνικοποίηση τέτοιων "επαγγελματιών" την κάνουν και άμεσα όπως η διαφήμιση από δίπλα αλλά και έμμεσα όπως σήριαλ, εκπομπές κτλ.

Η ανάδειξη τέτοιων "επαγγελματιών" από τα μήντια δεν προκαλεί έκπληξη, ούτε στενοχώρια εφόσον δεν τους διαχωρίζουμε από τους προφανείς εχθρούς μας. Είναι αυτοί, οι "αστυνομικοί ρεπόρτερ" που είναι επίσημα ρουφιάνοι, είναι οι υπαλληλίσκοι του κάθε λαμπράκη, είναι οι συμφωνούντες με το στρατό, είναι οι πολεμικοί ανταποκριτές που δυστυχώς δεν τους φύτεψαν καμιά σφαίρα στα πεδία μάχης που τραβιούνται ανά καιρούς.

Η πληροφορία στο οπλοστάσιο των ένοπλων